

[Fuglsang.]

dem til at bære byrderne ved den øgede konkurrence.

Det er også arbejdere og forbrugere, som kommer til at bære byrderne ved de prisstigninger, der følger af den toldforhøjelse, som er det første praktiske resultat af vor tilslutning til de syv. Jeg kender nok den trøst, som sidst det ærede medlem hr. Niels Andersen gav udtryk for, at i sidste instans betyder de syvs frihandelsområde prisfald, idet al told falder væk; derved opstår der fri konkurrence. Jeg tror bare ikke på det. Et sådant prisfald vil nemlig ikke kunne opveje skaderne af den massearbejdsløshed, man fra mange sider spår om, og hvad angår det prisfald, som skulle følge af, at tolden efterhånden falder væk, så kender vi vel finansministre tilstrækkeligt til at vide, at de nok skal forstå at skaffe sig dækning på anden vis. Der er jo noget, der hedder indirekte skatter eller, som konventionen kalder dem, fiskale afgifter og finanstold. Hvad konkurrencen angår, så vil frihandels-sammenslutningen medføre en uhyre koncentration af økonomisk og politisk magt på nogle få hænder, og det plejer ikke erfaringsmæssigt at føre til lavere priser eller til mindre udbytning. Endelig er der for dem, som forsvarer tilslutningen til frihandels-sammenslutningen, et sidste og for mange afgørende argument; fælles for alle seks partier, der er tilhængere, nemlig hvad-kan-det-nytte-argumentet, her ført over på den økonomiske front: at det er det eneste mulige valg for Danmark i den situation, vi befinder os i.

Vi må naturligvis ikke underkende, at det også vil give vanskeligheder, at det også vil kræve tilpasning og omstilling på mange områder, hvis vi skal stå udenfor; men på samme måde virker en tilslutning til de syv, lige så vel som en tilslutning til de seks ville have gjort det. Vi har imidlertid ved at stå udenfor den uomtvistelige fordel, at vi selv i højere grad er herrer over den omstilling, der skal finde sted, mens det i ringere grad vil være tilfældet, når vi først er medlem af en økonomisk blok på 90 millioner mennesker, hvor England med sine 50 millioner må og vil spille den afgørende rolle.

Hermed kommer jeg så ind på en ting, som i mindre grad er nævnt, nemlig de po-

litiske virkninger af det, man kalder, at vi alle sammen bliver europæere. Den usikkerhed på økonomiens område, som den højtærede handelsminister gav udtryk for, gælder ikke mindre her. Vort sprog velsignes i denne tid med et stort antal mærkelige nye ord, som for mange mennesker er ret uforståelige. Det er, som om man bag disse ord skjuler sagernes virkelige sammenhæng. Her tales nu om begrebet europæisk økonomisk integration som en slags parallel til NATOs militære integration. Jeg tror netop, vi gør klogt i ikke at glemme vore erfaringer fra NATO. Også her var der ved vor tilslutning uklarhed og tvivl om pagtens faktiske indhold og virkningerne fremover, tvivl, som man dengang søgte at besvære med løfter og forsikringer med hensyn til de militære, politiske og økonomiske virkninger, NATO ville få. Vi ved, at det er gået helt anderledes, end man prøver at fortælle os, og der er grund til at tro, at det samme vil blive tilfældet her. Vi har her at gøre med en sammenslutning, i spidsen for hvilken der står et råd, som trods alt har sine beføjelser, lidt uklare, men ikke desto mindre beføjelser med hensyn til vore dispositioner, hvor det drejer sig om at beskytte dansk beskæftigelse i vanskelige situationer, ligesom det f. eks. har mulighed for at ændre de for Danmark meget ømtålige oprindelsesregler. Ved nogle af rådets afgørelser kræves enstemmighed, ved andre bare flertalsbeslutninger, men det er et af de områder, hvor der er grund til med vagtsomhed at følge udviklingen.

Dernæst er der ganske vist ikke i frihandels-sammenslutningen, sådan som det er tilfældet ved de seks, tale om direkte fælles kapitalmarked, men der tales dog i artikel 16 om en fri etableringsret, idet der hævdes, at restriktioner over for andre medlemsstaters statsborgeres oprettelse og drift af økonomisk virksomhed på deres egne territorier ikke bør anvendes på en sådan måde, at man giver disse landes statsborgere en mindre gunstig behandling, end man giver sine egne.

I denne forbindelse vil jeg gerne sige et par ord om de anstrengelser, der parallelt med vor tilslutning til frihandelsområdet gøres for at tiltrække fremmed kapital, anstrengelser, som f. eks. i Norge har ført